

UNIVERSITETET I BERGEN

MØTEINNKALLING

Studiestyret ved Det humanistiske fakultet

Tidspunkt: 09.02.2022, kl. 12.15 - 14.00.

Sted: Digitalt møte.

Innkalling er sendt til:

Benedicte Mosby Irgens, IF, Heming Gujord, LLE, Sissel Undheim, AHKR, Jesse Tomalty, FOF, Sigrid Ørevik, PUHF, Randi Gressgård, SKOK, Pål Steiner, Universitetsbiblioteket, Lèa Fabri, studentrepresentant og Asle Tellefsen, studentrepresentant.

Saksliste og sakspapirer følger vedlagt.

Forfall skal meldes til personlig varamedlem og sekretariatet, tlf. 55 58 99 63, evt. pr. e-post til ranveig.lote@uib.no.

Bergen, 02.02.22

Svein Ivar Angell
visedekan

Ranveig Lote
studiesjef

SAKSLISTE:

I Godkjenning av møteinnkalling og saksliste

II Godkjenning av [protokollen fra møtet 17.11.21](#).

III Orienteringssaker

SAK 1/22 Muntlig orientering om semesterstart.

SAK 2/22 Status NOKUT-tilsyn 2022 – muntlig orientering

SAK 3/22 Endring i sammensetting i Studiekvalitetskomiteen

SAK 4/22 Oppmeldingstall V22 - ettersendes

SAK 5/22 Muntlig orientering om saker i Utdanningsutvalget, 10 februar

IV Drøftingssak

SAK 6/22 Digitalt undervisningsforum våren 2022

V Vedtakssaker

Sak 7/22 Justering av HFs utfyllende regler til UiB studieforskrift – regler om ex.fac.

SAK 8/22 Ekstern fagfeller rapport for lektorutdanningene ved HF

SAK 9/22 Ekstern fagfeller rapport av erfaringsbaserte masterprogram i norsk og engelsk 2021

Sak: 2/22

Møte: 09.02.2022

SAK 2/22: Status for NOKUT-tilsyn 2022 – muntlig orientering

Dokumenter vedlagt i saken:

Brev fra Studieavdelingen: NOKUTs tilsyn av det systematiske kvalitetsarbeidet -oppnevning av fakultetsvise arbeidsgrupper

Brev fra HF: NOKUT-tilsynet: Oppnevning av arbeidsgruppe ved Det humanistiske fakultet

Til fakultetene

Referanse

2021/18318-TOVST

Dato

08.12.2021

NOKUTs tilsyn av det systematiske kvalitetsarbeidet -oppnevning av fakultetsvise arbeidsgrupper

Vi viser til brev fra NOKUT datert 15.11.2021, om varsel om tilsyn med det systematiske kvalitetsarbeidet ved UiB (se journalpost 1 i denne ephortemappen). Vi viser også til orienteringssaker i utdanningsutvalget, forskningsutvalget og universitetsstyret om det varslede tilsynet. Se styresak [103/21](#) for nærmere informasjon om tilsynet, kvalitetssystemene på utdannings- og forskningssiden ved UiB og for planene for oppfølging av tilsynet fra UiBs side.

NOKUT varsler i brevet om følgende tidsløp for tilsynet:

- 05.05.2022- informasjonsmøte om tilsynet
- 06.05.2022 – UiB mottar brev om hvilken dokumentasjon som skal sendes NOKUT
- 15. 09.2022- frist for innsending av dokumentasjon
- Mellom uke 45-50 i 2022: Institusjonsbesøk over to til tre dager
- Januar/februar 2023: Foreløpig innstilling fra komiteen: Ca. 15. januar, endelig innstilling: ca. 15. februar 2023
- April 2023 – NOKUT behandler rapporten i styret, og fatter vedtak.

UiB legger opp til følgende organisering av tilsynet:

- En sentral gruppe med representanter fra universitetsledelse, fakulteter, SA og FiA. Gruppen ledes av prorektor.
- Fakultetsvise grupper, en for hvert av de studieprogrammene som NOKUT velger ut.
- Etablere strukturer som binder den sentrale og de fakultetsvise gruppene sammen.
- Forankring i dekangruppen, Utdanningsutvalget og Forskningsutvalget. Ledelsesforankring ved fakultetene.

Den sentrale styringsgruppen er sammensatt slik:

- Pinar Heggernes, prorektor, leder styringsgruppen
- Gottfried Greve, viserektor
- Christen Lorentz Soleim, avdelingsdirektør
- Birgit Falch, seksjonssjef og nestleder
- Svein Ivar Angell, visedekan for utdanning og internasjonalisering
- Martha Enger, visedekan for forskerutdanningen MED
- Kirstine Kolsrud, studiesjef SV

Dette er et UiB-internt notat som godkjennes elektronisk i ePhorte

- Oscar dos Santos Kvalsvik, studentrepresentant
- Tove Steinsland, seniorrådgiver, sekretær for gruppen.

Styringsgruppen har som mandat å lede og koordinere oppfølging av tilsynet ved UiB, og representerer UiB i dialogen med NOKUT under tilsynet. Gruppen skal også sørge for at innhentet forespurt dokumentasjon på sentralt nivå er relevant og representativt for det systematiske kvalitetsarbeidet ved UiB. I tillegg skal den bistå med å sikre at innhentet forespurt dokumentasjon på programnivå er relevant, og at det er en kobling mellom fakultetsgruppene i tilsynsprosessen.

Fakultetsvise grupper

I følge NOKUTs gjeldende tilsynsmodell, får vi informasjon om hvilke studieprogrammer som blir tatt ut i tilsynet, 6. mai.

Den sentrale styringsgruppen for tilsynet ser det som viktig at dialogen om tilsynet internt ved UiB kommer i gang i god tid før dette, og ber om at fakultetsvise grupper blir utpekt allerede nå. Dette for å sikre en god forankring internt ved UiB på alle nivåer, og for å sikre at det blir satt av tilstrekkelig tid og ressurser til at de som blir involvert i arbeidet kan følge opp på en god måte gjennom hele perioden som tilsynet varer. Av disse grunnene ønsker vi at fakultetene har følgende sammensetning av gruppene:

- dekan (leder)
- pro/visedekan for utdanning eller forskning
- fakultetsdirektør
- studiesjef eller leder for adm. av forskerutdanningen
- instituttleder
- programstyreleder
- studentrepresentant/ph.d. stipendiat
- relevante administrative ressurser ved institutt/fakultet

Basert på eksisterende praksis ved tilsyn, kan vi anta at flere av fakultetene har studietilbud som blir valgt ut i tilsynet, men ikke alle. Når utplukket blir kjent 6. mai, kan de av fakultetene som *ikke* har studietilbud som inngår i tilsynet, permittere sine grupper.

Vi ber om at fakultetene melder inn representanter fra fakultetsnivået nå, men vi anbefaler å vente med å oppnevne representanter fra instituttene til vi vet hvilke program som blir plukket ut.

Frist for å melde inn fakultetsdelen av styringsgruppene: 25. januar.

Det er satt opp et fellesmøte for alle gruppene **16. mars kl. 09.15-12.00. Vi ber om at alle de fakultetsvise gruppene setter av denne tiden.**

Vennlig hilsen

Pinar Heggernes
prorektor

Christen Soleim

avdelingsdirektør

kopi: Forsknings- og innovasjonsavdelingen

Studieavdelingen

Referanse

2021/18318-INGHA

Dato

10.01.2022

NOKUT-tilsynet: Oppnevning av arbeidsgruppe ved Det humanistiske fakultet

Det humanistiske fakultet har oppnevnt følgende arbeidsgruppe på fakultetsnivået og vil supplere med medlemmer når det er klart hvilke program som blir valgt ut til tilsynet:

Camilla Brautaset, dekan
Ole Thomassen Hjortland, prodekan
Svein Ivar Angell, visedekan for utdanning
Kim Ove Hommen, fakultetsdirektør
Ranveig Lote, studiesjef
Inger Marie Hatløy, studiekvalitet

Vennlig hilsen

Ranveig Lote
seksjonssjef

Inger Marie Hatløy
seniorrådgiver

Dette er et UiB-internt notat som godkjennes elektronisk i ePhorte

Sak: 3/22

Møte: 09.02.2022

SAK 3/22: Endringer i sammensetningen i Studiekvalitetskomiteen

Dokumenter vedlagt i saken:

Saksforelegget til Fakultetsstyret, er vedlagt.

Arkivsaksnr.:
2019/25100

Dokumentdato:
06.01.2022

Styre:
Fakultetsstyret ved Det humanistiske fakultet

Styresak:
2/22

Møtedato:
01.02.2022

Oppretting av studiekvalitetskomité ved Det humanistiske fakultet og justering av sammensetting

Bakgrunn

Universitetsstyret vedtok i oktober 2018 etablering av nytt kvalitetssystem for utdanningene, jf. sak 8/19 til fakultetsstyret, møte 26.3.2019.

Fakultetene ble bedt om å etablere *lokale studiekvalitetskomitéer* med ansvar for å kontrollere at studietilsynsforskriftens § 4-1 (3) er oppfylt.

I revidert studiekvalitetsforskrift og studietilsynsforskrift blir det fremhevet at institusjonene selv har ansvar for å påse at både nye og etablerte studieprogram følger forskriftens krav til akkreditering. I studietilsynsforskriftens § 4-1 (3) går det fram at institusjonen har ordninger: [...] *for systematisk å kontrollere at alle studietilbud tilfredsstillere kravene i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 3-1 til 3-4 og kapittel 2 i denne forskrift.*

Studiekvalitetsforskriftens § 2-1 (2) har krav til sammensetning: [...] *Representanter fra arbeids- eller samfunnsliv, studenter og eksterne sakkyndige, som er relevante for studietilbudet, skal bidra i evalueringene.*

Studiekvalitetskomitéens oppgaver

Programstyrene har ansvar for å gjennomføre 5-årige programevalueringer, og det er delegert til fakultetet selv å godkjenne disse. Den lokale studiekvalitetskomitéen skal bidra til den systematiske gjennomgangen av fakultetets studieprogramportefølje og har som oppgave å gjennomgå og vurdere programevalueringene, og å gi sin anbefaling om reakkreditering av studieprogrammene før disse går til videre behandling i fakultetsstyret.

En godkjenning av en programevaluering innebærer en bekreftelse på at det pågår et kontinuerlig og systematisk arbeid for å utvikle kvaliteten i programmet og at kravene i NOKUTs tilsynsforskrift er innfridd.

Studiekvalitetskomitéens sammensetting

Styret drøftet sammensetting og representasjon i oppretting av lokal studiekvalitetskomité ved HF i drøftingssak 34/19, i møte 16.10.2019, og foreslo at komitéen skulle settes sammen slik at den til enhver tid har to undervisningskoordinatorer med vara, en studieleder med vara, to studentrepresentanter og et eksternt medlem.

Da fakultetsstyret opprettet den første studiekvalitetskomitéen ved HF i sak 64/19 Oppretting av studiekvalitetskomite ved Det humanistiske fakultet, ble komitéen oppnevnt i tråd med studiestyrets forslag og altså med et eksternt medlem.

På bakgrunn av erfaringene fra første gang fakultetet gjennomførte en reakkrediteringsprosess med studiekvalitetskomité i 2021, foreslår fakultetet å fjerne kravet om eksternt medlem i komitéen. For å sikre eksternt representasjon skal programstyrene sørge for at fremtidige programevalueringer:

- Har studentrepresentasjon i programevalueringen.
- Inkluderer relevant rapport fra eksternt fagfelle i grunnlaget for programevalueringen.
- Får innspill fra eksterne interessenter som er relevante for studietilbudet.

Dette forslaget er i tråd med praksis på andre fakulteter ved UiB.

Videre foreslår fakultet at komitéen skal ha tre undervisningskoordinatorer som medlemmer med én vara. Dekanetet får fullmakt til å utpeke medlemmene.

Studiestyret ved Det humanistiske fakultet ble muntlig informert om oppretting av studiekvalitetskomitéen og justeringer i sammensettingen i møte 9.2.2022.

Forslag til vedtak:

Fakultetsstyret vedtar oppretting av studiekvalitetskomitéen i tråd med saksframlegget.

Camilla Brautaset
dekan

Kim Ove Hommen
fakultetsdirektør

Sak: 6/22

Møte: 09.02.2022

SAK 6/22: Digitalt undervisningsforum våren 2022 - drøftingssak

Studivstyret har fatta vedtak om at det skal avviklast eit digitalt undervisningsforum ved fakultetet kvart semester (Sak 18/21) I vedtaket heitte det hovudmålgruppa «bør være undervisere og administrativt støttepersonell. Tematikken bør være knyttet til undervisningsoppgaver og bidra til kompetanseheving og erfaringsutveksling mellom undervisere.»

Dette er i tråd med målsetnadane om at det bør leggjast til rette for ein delingskultur knytt til undervisning ved UiB generelt og HF spesielt.

Det første digitale undervisningsforumet ved HF vart avvikla hausten 2021. Temaet var «Kva er god undervisningskvalitet frå ein HF-synsstad» med utgangspunkt i rapporten med same namn.

Det er tid for å avgjera kva temaet for forumet skal vera i vår, og når det passar å avvikla det.

Ein tematikk som er særskilt aktuell er erfaringane frå undervisninga under pandemien, og kva erfaringar vi eventuelt kan ta med oss vidare.

Det har nyleg kome ein rapport frå NIFU som m.a. omhandlar erfaringar frå digital undervisning under pandemien: <https://nifu.brage.unit.no/nifu-xmlui/bitstream/handle/11250/2838067/NIFUrapport2022-1.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Kan det vera ein tanke å invitera ein av forfattarane av denne rapporten som innleiar til det digitale undervisningsforumet ved HF? Er det andre tema som kan vera aktuelle?

Saka vert lagt fram for drøfting.

Svein Ivar Angell
visedekan

Ranveig Lote
studiesjef

Sak: 7/22

Møte: 09.02.2022

SAK 7/22: Justering av HFs utfyllende regler til UiB studieforskrift – regler om ex.fac.

Dokumenter i saken:

- [Forskrift om opptak mv. ved UiB](#)
- [Utfyllende regler for gradsstudium ved Det humanistiske fakultet](#)
- Universitetsstyresak 104/21: [Forslag om endring i UiBs grads- og studieforskrift](#)
- Studiestyresak 45/21: [Innføringsemner ved HF – endring av UiBs studieforskrift](#)

Bakgrunn:

Universitetsstyret vedtok i september 2021 å endre de felles bestemmelsene i UiBs studieforskrift som gjelder examen facultatum /innføringsemner. Regelendringene innebærer at «examen facultatum» som begrep ikke lenger er i bruk ved Universitetet i Bergen og at det ikke lenger er krav om at bachelorgrader skal inneholde ex.fac. I stedet er det et krav om at bachelorgrader skal inneholde 10-20 studiepoeng innføringsemner. «Innføringsemner» er ikke nærmere definert, verken når det gjelder innhold, studienivå eller form, og ansvaret for innføringsemner i studieprogrammene overlates til fakultetene.

Forskriftsendringen og spørsmålet om hvordan HF skal følge den opp ble behandlet i studiestyret i november 2021. Ettersom endringen er av stor betydning for førstesemesteret ved HF, og har ulike faglige implikasjoner, må den videre prosessen ses i sammenheng med en større gjennomgang av studieporteføljen ved fakultetet. Inntil videre er det derfor formålstjenlig at dagens praksis for innføringsemner, inkludert innpassing av innføringsemner fra andre fakulteter og læresteder, videreføres.

I mellomtiden har imidlertid examen facultatum-ernene uklar status ved HF, siden reglene som har regulert dem allerede er fjernet fra UiBs studieforskrift. Dagens praksis for innføringsemner bør derfor tas inn i HFs utfyllende regler til studieforskriften. I tillegg må utfyllende regler som refererer til punktene som er fjernet fra UiBs studieforskrift fjernes.

Saken behandles først i studiestyret, og videresendes deretter til fakultetsstyret, for endelig vedtak.

Forslag til vedtak:

Studiestyret anbefaler at følgende setninger **legges til** i HFs utfyllende regler, med virkning fra 1. april 2022:

Til § 2-4 (1) b. Krav til omfang og sammansetting av graden bachelor

I bachelorgradar ved Det humanistiske fakultet gjeld følgjande krav for innføringsemne: Graden skal innehalde minst eitt av innføringsemna EXFAC00AS / Akademisk skriving eller EXFAC00SK / Språkkunnskap. I tillegg gjeld eventuelle programspesifikke krav til

innføringsemne omtalt i studieplanen til programmet. Innpassing av innføringsemne frå andre fakultet eller andre lærestader, vert vurdert individuelt.

Til § 2-5 (4) Krav til omfang og samansetting av graden master

I integrerte mastergradar ved Det humanistiske fakultet gjeld følgjande krav for innføringsemne: Graden skal innehalde eitt av innføringsemna EXFAC00AS / Akademisk skrivning eller EXFAC00SK / Språkkunnskap. I tillegg gjeld eventuelle programspesifikke krav til innføringsemne omtalt i studieplanen til programmet. Innpassing av innføringsemne frå andre fakultet eller andre lærestader, vert vurdert individuelt.

Studivstyret anbefaler at følgjende setningar **strykes** fra HF's utfyllende regler, med virkning fra 1. april 2022:

Til § 2.4 Krav til omfang og samansetting av graden bachelor

Til (1) b)

Alle examen facultatum-emne ved fakultetet har nemninga «examen facultatum» i emnenamnet. Examen facultatum-emne kan ikkje inngå i forkunnskapskrav for andre emne.

Innføringsemne frå andre fakultet som ikke er examen facultatum, kan ikkje fylle kravet om examen facultatum i eit studieprogram ved Det humanistiske fakultet. Likevel kan eit komplett førstesemesterstudium på 30 studiepoeng som ikkje inneheld examen facultatum frå eit anna fakultet, godkjennast som eit komplett førstesemesterstudium i eit studieprogram ved Det humanistiske fakultet.

Til § 3.4 Fritak og innpassing av examen philosophicum og innføringsemne/examen facultatum

Til (2)

Ein fullført bachelorgrad eller tilsvarande utan krav om examen facultatum, gir fritak for examen facultatum i ein ny grad.

Endringsforslaget sendes vidare til behandling i fakultetsstyret.

Svein Ivar Angell
visedekan

Ranveig Lote
studiesjef

Sak: 8/22

Møte: 09.02.22

SAK 8/22: Ekstern fagfellerapport for lektorutdanningene ved HF

Dokumenter i saken:

Programsensorrappport for lektorutdanningene ved HF, UiB 2021, fra Jonas Bakken, Faglig leder av Lektorprogrammet og førsteamanuensis i norskdidaktikk, Institutt for lærerutdanning og skoleforskning, Universitetet i Oslo (UiO).

Kort notat om ekstern fagfellerapport for integrert lektorutdanning (5LU) ved HF, 2021, fra Sigrid Ørevik, leiar LUHF.

Forslag til vedtak:

Studiestyret tar rapporten til etterretning.

Svein Ivar Angell
visedekan

Ranveig Lote
studiesjef

PROGRAMSENSORRAPPORT FOR LEKTORUTDANNINGENE VED HF, UiB 2021

Navn:

Jonas Bakken, Faglig leder av Lektorprogrammet og førsteamanuensis i norskdidaktikk, Institutt for lærerutdanning og skoleforskning, Universitetet i Oslo (UiO)

Programsensor ved:

Det humanistiske fakultet (HF) ved Universitetet i Bergen (UiB)

Studieprogram:

Lektorutdanning med master i nordisk

Lektorutdanning med master i framandspråk (engelsk, fransk eller tysk)

Lektorutdanning med master i historie eller religionsvitenskap

Oppnevnt for perioden:

1. juli 2021 – 30. juni 2023

Rapporten gjelder for perioden:

1. januar 2021 – 31. desember 2021

Fokus i rapporten

Etter avtale med leder for Programutvalget for lærerutdanningen ved Det humanistiske fakultet (PUHF), Sigrid Ørevik, tar årets rapport for seg en evaluering av sammenhengen mellom disiplin- og didaktikkfag i de tre 5LU-programmene ved HF. Følgende perspektiver på temaet var spesielt etterspurt:

1. Hvordan og i hvilken grad er sammenhengen mellom disiplin- og didaktikkfag reflektert i emneplanene og i studieløpet som helhet?
2. Hvordan mener studentene at sammenhengen mellom disiplin- og didaktikkfag i studieløpet bør være, og hvordan erfarer de sammenhengen i praksis?
3. Hvordan mener ledere og ansatte som er involverte i lektorutdanninga ved HF, at sammenhengen mellom disiplin- og didaktikkfag bør være, og hvordan mener de sammenhengen fungerer i praksis?
4. Er det aspekter ved tilsvarende studieløp ved andre UH som er relevante å vise til når det gjelder å fremme sammenheng mellom disiplin- og didaktikkfag i 5LU?

Rapporten er skrevet på bakgrunn av a) analyser av program- og emnebeskrivelser publisert på UiBs nettsider og b) fokusgruppeintervjuer med studenter, faglærere og ledere fra de ulike programmene.

Bakgrunn

Nasjonal forskrift om rammeplan for lektorutdanning 8–13 stiller et generelt krav om sammenheng i utdanningen: «Utdanningen skal organiseres på en måte som sikrer progresjon og sammenheng mellom de faglige elementene som inngår.» Det er først og fremst profesjonsfaget som tillegges ansvar for å skape denne sammenhengen: «Profesjonsfaget skal særlig ivareta sammenhengen mellom fagområder, pedagogikk, fagdidaktikk og praksisopplæring.»

Forskriften skaper imidlertid en distanse mellom disiplin­fag og didaktikk­fag gjennom å stille krav til hvor mange studiepoeng det skal være i hvert av dem (160 og 60 stp. i disiplin­dag og 15 i hvert didaktikk­fag), noe som impliserer at de skal undervises som separate emner. Lektorutdanning ved universitetene bygger også på et premiss om at utdanningen i stor grad skal gjenbruke eksisterende disiplin­faglige emner ved institusjonene, noe som begrenser i hvor stor grad de disiplin­faglige emnene kan relateres til didaktikken og lærerprofesjonen. Universitetet i Bergen har imidlertid gode forutsetninger for å knytte disiplin­fag og didaktikk­fag tettere sammen i og med at faglærerne er ansatt på samme institutter.

Emneplaner og studieplaner

I de tre 5LU-programmene ved HF undervises disiplin­fag og didaktikk­fag som atskilte emner, noe som er det vanlige i lektorutdanningene i Norge. I flere tilfeller ligger disiplin­faglige og didaktikk­faglige emner i samme semester, men de overordnede studieplanene framhever ikke eksplisitt noen sammenheng mellom emnene.

Emneplanene i disiplin­fagene viser ikke eksplisitt til de didaktikk­faglige emnene i programmet, og de aller fleste disiplin­faglige emnene har heller ingen didaktisk vinkling på faginnholdet. Ett unntak er det disiplin­faglige nordiskemnet *NORAN204-L Andrespråkslæring- og undervisning for integrert lektorutdanning*, som har andrespråksdidaktikk som en hovedkomponent. En viss kobling mellom disiplin­fag og didaktikk­fag skapes også ved at enkelte av de didaktikk­faglige emnene har som forkunnskapskrav at studenten skal ha avlagt et gitt antall studiepoeng i disiplin­faget.

Enkelte av de disiplin­faglige emnene har en «L» til slutt i emnekoden, noe som indikerer at de er forbeholdt lektorstudenter. Disse emnene har imidlertid felles undervisning med tilsvarende disiplin­faglige emner uten «L», og forskjellen mellom de to variantene av emnene er ikke at L-emnene er mer didaktiske eller skolerettede, men at de har mindre pensum og undervisning og gir færre studiepoeng.

Den sterkeste koblingen mellom disiplin­fag og didaktikk­fag finner vi i emneplanene for masteroppgaven i nordisk, engelsk, fransk og tysk. Her framheves det at studentene kan

velge et disiplin­faglig eller et didaktikk­faglig emne, eventuelt et emne som går på tvers av disiplin­grenser. Et eksempel er masteroppgaven i nordisk:

Masteroppgåva skal skrivast om eit sjølvvalt emne innanfor nordisk språk eller litteratur. Norsk (nordisk) fagdidaktikk og norsk (nordisk) som andrespråk er her rekna som delar av nordistikken, og emne med tilknytning over disiplin­grenser er òg moglege. Emnet kan vere moderne eller eldre språk eller litteratur.

Emneplanene for masteroppgave i historie og religionsvitenskap framstår som rent disiplin­faglige, og muligheter for å velge et didaktiske tema nevnes ikke eksplisitt. I programplanen står det imidlertid at masteroppgavene kan være disiplin­faglige eller didaktikk­faglig. Emneplanen for masteroppgave i spansk nevner heller ikke muligheten for å velge et didaktikk­faglig tema, men i intervjuer med fagmiljøet understrekes det at dette er fullt mulig.

De tre lektorprogrammene inneholder også en bacheloroppgave, og i de fleste tilfeller er dette en disiplin­faglig oppgave. Både historie, religionsvitenskap, nordisk, engelsk, fransk og spansk har disiplin­faglige bacheloroppgaver. I tysk kan studentene velge et disiplin­faglig eller et didaktikk­faglig tema, eller et tema som går på tvers av dette skillet:

Emnet skal gi auka kunnskap om og fordjupa innsikt i to tema innan tysk språk/språkvitenskap og/eller fagdidaktikk i eit språklæringsperspektiv. Kwart tema skal helst studerast i to eller fleire ulike framstillingar for å trene opp evna til sjølvstendig vurdering av lærestoff.

Hovedinntrykket er at studie- og emneplaner i liten grad gir uttrykk for sammenhenger mellom didaktikk­fag og disiplin­fag. Slike sammenhenger kommer først og fremst fram i emneplaner for masteroppgaver, der studenter i de fleste fag kan velge et disiplin­faglig eller et didaktikk­faglig tema, eventuelt en kombinasjon av disse.

Intervjuer med studenter, faglærere og ledere

I intervjuene kommer det fram at studenter, faglærere og ledere i stor grad har den samme oppfatningen av styrkene og utfordringene ved lektorutdanningene ved UiB. Selv om spørsmålene i intervjuene handler om sammenhengen mellom disiplin­fag og didaktikk, trekker intervjuobjektene fram en rekke andre forhold i svarene sine. Mange av disse forholdene kan være av interesse for programledelsen i den pågående programrevisjonen, så de er derfor også inkludert i denne rapporten.

De ulike komponentene i utdanningene

Det studentene trekker fram som den store styrken til lektorprogrammene, er det solide disiplin­faglige tilbudet og mulighetene de har til å fordype seg faglig. Dette er lektorprogrammenes konkurransefortrinn overfor grunnskolelærerutdanningene. Praksisopplæringen oppleves også som svært lærerik, men studentene ønsker seg lengre praksisperioder tidligere i studieløpet, slik at de kan få mer trening i å undervise selv. Før syvende semester er det bare korte praksisperioder med fokus på observasjon. Studentenes

vurdering av de didaktikkfaglige emnene varierer. De ønsker seg en mest mulig praksisnær didaktikkundervisning, men som regel er opplever de at didaktikken er av en mer teoretisk art. Ett unntak er religionsdidaktikken, som beskrives som relevant og praksisnær.

Studentene har andre forventninger til pedagogikken enn til didaktikken. Pedagogikken beskrives – i likhet med flere av didaktikkfagene – som teoretisk og abstrakt, men dette ser studentene ut til å akseptere i større grad.

Programdesign

Programmenes største utfordring ligger ifølge både studenter, faglærere og ledere på et systemnivå. Programdesignet bygger på en tanke om at integrasjon skapes ved at de ulike komponentene i utdanningen ikke ligger som blokker, men at de løper parallelt gjennom store deler studieløpet. For eksempel har studentene i tredje semester 20 studiepoeng disiplin­fag, 5 studiepoeng didaktikkfag, 5 studiepoeng pedagogikk og åtte dager praksis («kortpraksis»). I åttende semester har studentene 10 studiepoeng disiplin­fag, 10 studiepoeng didaktikkfag, 10 studiepoeng pedagogikk og 40 dager praksis («langpraksis»). Studentene opplever det som utfordrende å forholde seg til så mange ulike komponenter samtidig, og denne utfordringen forsterkes av at de ulike komponentene ikke eksplisitt forholder seg til hverandre. Det blir dermed opp til studenten å integrere disiplin­fag, didaktikkfag, pedagogikk og praksis. Når didaktikkfagene og pedagogikken skal strekkes over så mange semestre, blir dessuten de enkelte emnene ganske små, helt ned i 5 studiepoeng, og studentene opplever at dette gjør det vanskelig å komme i dybden av faget.

En annen systemutfordring er at praksisopplæringen er lagt inn som egne emner med 0 studiepoengs uttelling. Dette har flere uheldige konsekvenser, spesielt i semestrene med langpraksis. For det første får studentene en dobbelt arbeidsbelastning i de ukene praksis gjennomføres: De har fulle arbeidsdager ved praksisskolen samtidig som det forventes full studieprogresjon i emnene ved universitetet. For det andre oppstår det timeplankollisjoner mellom praksis og campusaktiviteter. Dette blir forsøkt løst ved å gi studentene fritak fra obligatoriske aktiviteter på campus og legge noe undervisning til kveldstid. Både faglærere og studenter beskriver disse løsningene som lite tilfredsstillende. Studentene går glipp av mye undervisning på campus, og motivasjonen er lav for å engasjere seg i kveldsundervisning etter en lang dag i praksis.

Sammenheng mellom disiplin­fag og didaktikkfag

Både studenter, fagledere og ledere bekrefter at det generelt er lite samspill mellom disiplin­fag og didaktikkfag. Det er imidlertid noen variasjoner mellom fagene. I fagmiljøene i historie og religionsvitenskap ved Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap (AHKR) er det mindre skarpe skiller innad i personalet enn det er ved andre institutter. Faglærere i didaktikk kan undervise i disiplin­faglige emner, og faglærere i disiplin­fag kan blant annet dra på praksisbesøk og veilede didaktiske oppgaver. Studentene gir uttrykk for at religionsvitenskap er det faget der de opplever en sterkest sammenheng mellom disiplin­fag og didaktikkfag, noe som kan skyldes organiseringen av fagmiljøet.

Studentene opplever imidlertid ikke en tilsvarende sterk sammenheng mellom historie og historiedidaktikk, selv om fagmiljøet har en liknende organisering som religionsvitenskap.

Både faglærere og instituttledelse ved AHKR uttrykker seg positivt om en slik bruk av lærekrefter på tvers av grensen mellom disiplin-fag og didaktikk-fag og mener at det bidrar til å styrke sammenhengen i lektorprogrammet. Flere av de disiplin-faglige ansatte ved Institutt for lingvistiske, litterære og estetiske studier (LLE) og Institutt for fremmedspråk (IF) uttrykker imidlertid skepsis til en slik overskridelse av faggrenser. De ønsker ikke å undervise og veilede i didaktikk, og noen mener at det er en underkjennelse av didaktikken som fagfelt å sette disiplin-faglige ansatte til didaktikkundervisning.

I intervjuene med studentene kommer det fram at de forventer at det er didaktikk-faget som skal skape sammenhenger i utdanningen, ikke bare til disiplin-faget, men også til praksis. De ønsker at fagdidaktikken skal ta direkte utgangspunkt i temaer fra de disiplin-faglige emnene og forklare hvordan disse kan formidles på ulike klassetrinn. Didaktikken bør også ha en sterk forankring i praksis, blant annet ved at eksamen i de didaktikk-faglige emnene handler om erfaringer studentene har gjort seg i praksis. Disse forventningene til didaktikk-faget blir imidlertid ikke innfridd. Studentene forteller at didaktikkundervisningen ikke forholder seg eksplisitt til disiplin-faget eller til praksisopplæringen, og at den i mange tilfeller er teoretisk og delvis overlappende med pedagogikken. Et unntak er religionsdidaktikken, som får skryt for å være praksisnær.

Studentene forventer i liten grad at disiplin-faget skal skape sammenhenger i utdanningen. De erkjenner at lektorprogrammet forutsetter gjenbruk av disiplin-faglige emner som også tas av andre studenter, og at det derfor er begrenset hvor skolerettede og didaktiske disse emnene kan bli. Studentene ønsker imidlertid at faglærerne tydeligere anerkjenner at det er lektorstudenter til stede i undervisningen. I intervjuene sier de disiplin-faglige faglærerne at de ikke får informasjon fra studieadministrasjon og ledelse om at det er lektorstudenter på emnet, eller hvor mange de er. Slik informasjon ønsker flere å få i forkant at studiestart. Enkelte ser imidlertid ikke poenget med å få informasjon om dette, fordi de ikke vet hva de skal bruke informasjonen til. De kommer uansett ikke til å gjøre noe annerledes i undervisningen.

Både faglærere og ledere er enige i studentenes forventning om at det er didaktikk-faget som har det største ansvaret for å skape sammenheng i utdanningen, samtidig som de erkjenner at det i liten grad fungerer slik i dag. Enkelte faglærerne i fagdidaktikk avviser imidlertid studentenes ønske om at fagdidaktikken skal være tett på praksis, eller at fagdidaktikken skal handle om hvordan ulike disiplin-faglige temaer formidles til ulike elevgrupper. En slik undervisning vil trekke didaktikken for langt bort fra teoriene og den empiriske kunnskapen som ligger i fagdidaktikken som vitenskapsfag. Studentene trenger også denne typen innsikter og kunnskaper i sitt videre arbeid som lærere.

Ledere og de fleste faglærere – både didaktikk-faglige og disiplin-faglige – understreker at didaktikken alene ikke kan bære ansvaret for å skape sammenheng i lektorprogrammet.

Disiplinfagene må også bidra til dette. Lederne uttrykker ambisjoner om knytte disiplinfag og didaktikkfag sterkere sammen, både i personalet og i undervisningen, men understreker at dette vil være tidkrevende prosesser. Disiplinfagene har sterke fagtradisjoner og lar seg ikke endre i en håndvending.

Løsninger ved andre lektorutdanninger

Å skape sammenheng mellom disiplinfag og didaktikkfag er en utfordring ved flere UH-institusjoner, og utfordringen styrkes av at rammeplanen skiller klart mellom disiplinfag og profesjonsfag og tildeler hver av det et bestemt antall studiepoeng. Dette er også en utfordring ved UiO, og her er det gjort noen grep som kanskje kan være til inspirasjon for UiB. Da jeg ikke kjenner detaljer ved andre institusjoner, vil jeg fokusere på UiO.

UiO har et vanskeligere utgangspunkt enn UiB for å skape sammenheng mellom disiplinfag og didaktikkfag ettersom faglærerne i de to fagområdene er ansatt på ulike institutter. Hovedgrepet for å styrke sammenhengen mellom disiplinfag og didaktikkfag ved UiO har vært å gjøre deler av disiplinfagene mer skolerettede og didaktisk vinklede, samt å opprette egne undervisningstilbud for lektorstudentene. Jeg vil særlig trekke fram tre tiltak:

1. I enkelte disiplinfaglige emner der lektorstudentene er i mindretall (bl.a. i noen av realfagene og i religion), blir lektorstudentene blitt samlet i egne seminargrupper, slik at de kan diskutere didaktiske aspekter ved det faglige innholdet.
2. I fagområder der lektorstudenter utgjør en stor del av den totale studentmassen (bl.a. nordisk), er det opprettet enkelte studieemner med tydelig relevans for skolefaget. Disse emnene får tilstrekkelig antall studenter til at det er økonomisk bærekraftig.
3. Flere disiplinifaglige institutter har ansatt lærere fra skolen i 20 %-stillinger. Disse bidrar i undervisningen for å gjøre den mer didaktisk og skolerettet for lektorstudentene.

På programnivå har UiO også opprettet PROMO – Profesjonsrettet mentorordning. Her blir studenter organisert i grupper etter hvilke fag de studerer, og de får en erfaren lærer og veileder som mentor gjennom alle 10 semestre i lektorprogrammet. Mentoren underviser i de samme skolefagene som studenten utdanner seg i, og mentoren snakker bl.a. med studentene om hvilken relevans de ulike disiplinifaglige emnene har for skolefagene.

Oppsummering og anbefalinger

Hovedinntrykket fra evalueringen er at UiB arbeider godt med de enkelte komponentene i lektorprogrammene, og at både ledelse og faglærere har ambisjoner om å videreutvikle programmene og styrke sammenhengen mellom disiplinfag og didaktikkfag. Den store utfordringen ligger på programnivå, og her pågår det for tiden en omfattende revisjonsprosess. Utfallet av denne prosessen vil kunne ha innvirkning på hvordan programmene arbeider videre med å knytte sammen disiplinfag og didaktikkfag.

Jeg vil trekke fram noen anbefalinger på grunnlag av evalueringen:

- UiB er i en bedre posisjon enn mange andre institusjoner til å skape sammenheng mellom disiplin-fag og didaktikkfag ettersom faglærerne er ansatt på samme institutt. Her kan ledelsen ved instituttene etablere flere møteplasser på tvers av disiplin-fag og didaktikkfag, et arbeid AHKR er godt i gang med.
- Integrasjon mellom de ulike komponentene i utdanningen skapes ikke automatisk av at de ligger parallelt i samme semester. Studentene trenger hjelp til å se sammenhengene, og her kan studie- og emneplaner i større grad bidra enn de gjør nå.
- Didaktikkfaget har et viktig ansvar for å skape sammenheng i programmet, men kan ikke bære dette ansvaret alene. Det kan utredes muligheter for å legge inn didaktiske komponenter og egne studieemner for lektorstudenter i disiplin-fagene.
- Studentene har forventninger til didaktikkfaget som ikke stemmer overens med hvordan dette faget undervises. Det bør kommuniseres tydeligere til studentene hvilken rolle didaktikkfaget skal spille i programmet.

Oslo, 12.12.2021

Jonas Bakken

Kort notat om ekstern fagfellerapport for integrert lektorutdanning (5LU) ved HF, 2021

Ekstern fagfelle: Jonas Bakken, Universitetet i Oslo

Temaet for fagfelleevalueringa dette året var samanhengen mellom disiplin­fag og didaktikkfag i dei integrerte lektorprogramma ved AHKR, LLE og IF. Rapporten er basert på studieplanar og emneplanar tilhøyrande desse programma, og fokusgruppeintervju med studentar, disiplin­faglege, didaktikarar og representantar frå leiinga ved institutta.

Rapporten dette året har direkte relevans for redesignprosessen av lektorprogramma som no er i gang ved UiB. Følgjande punkt er gjerne særleg interessante å merka seg i denne samanhengen:

- Hovudintrykket er at studie- og emneplanar i liten grad gir uttrykk for samanhengar mellom didaktikkfag og disiplin­fag.
- Det studentene trekker fram som den store styrken til lektorprogramma, er det solide disiplin­faglige tilbodet og moglegheitene dei har til fagleg fordjuping.
- Studentane finn praksisopplæringa svært lærerik, men ønsker seg lengre praksisperiodar tidlegare i studieløpet, slik at dei kan få meir trening i å undervisa sjølv.
- Studentene opplever det som utfordrande å forhalda seg til mange ulike komponenter i studieløpet samstundes, og denne utfordringa blir forsterka av at komponentane ikkje eksplisitt forhold seg til kvarandre.
- Didaktikk- og pedagogikkemna er ganske små, nokre er berre på 5 studiepoeng, og studentane opplever at dette gjer det vanskeleg å koma i djupna av faget.
- Studentane gir uttrykk for at religionsvitskap er det faget der dei opplever sterkast samanheng mellom disiplin­fag og didaktikkfag. Organiseringa av fagmiljøet spelar inn her.
- Studentane ser på didaktikkfaget som særleg ansvarleg for å skapa samanhengar i utdanninga, både til disiplin­faget og til praksis. Leiarar og faglærarar er stort sett samde om at didaktikken ikkje kan bera dette ansvaret åleine.
- Disiplin­faglege undervisarar får ikkje informasjon om kven som er lektorstudentar på emnet dei underviser i. Nokre ønsker å få denne informasjonen ved

studiestart, andre meiner at det ikkje er nødvendig, fordi det uansett ikkje vil påverka undervisninga.

- Følgjande tiltak som UiO har sett i verk for å skapa samanheng i lektorutdanninga kan også vera relevante for UiB:
 - Seminargrupper for lektorstudentar i nokre av disiplinfaga
 - Oppretting av einskilde disiplinfag med særleg relevans for skolen i fagområde der lektorstudentar utgjer ein stor del av det samla studenttalet.
- Leiinga ved institutta kan etablera fleire møteplassar på tvers av disiplinfag og didaktikkfag.

Ekstern fagfellerapport for dei integrerte lektorprogramma ved HF for 2021 vert med dette oversendt til Studiestyret.

HF, januar 2022

Sigrid Ørevik, leiar LUHF

Sak: 9/22

Møte: 09.02.22

SAK 9/22: Ekstern fagfellerapport av erfaringsbaserte masterprogram i norsk og engelsk 2021

Dokumenter i saken:

Årsrapport ekstern fagfelleevaluering av erfaringsbaserte masterprogram i norsk og engelsk 2021, frå Agnete Bueie.

Kort notat om ekstern fagfellerapport, fra Sigrid Ørevik, leiar LUHF.

Forslag til vedtak:

Studivstyret tar rapporten til etterretning.

Svein Ivar Angell
visedekan

Ranveig Lote
studiesjef

ÅRSRAPPORT FRÅ PROGRAMSENSOR

Namn: Agnete Bueie

Programsensor ved

- fakultet: Humanistisk fakultet
- studieprogram/fagområde: Erfaringsbaserte masterprogram i norsk og engelsk (VID-MAUNOR og VID-MAUENG)

Oppnemnt for perioden: 01.01.2021-31.12.2024

Rapporten gjeld perioden: 2021

Innledning:

Jeg ble oppnevnt som ekstern fagfelle for de erfaringsbaserte masterprogrammene i norsk og engelsk i brev av 20.02.2021. Dette året har vært mitt første år som ekstern fagfelle, og dette er følgelig min første rapport i vervet. Jeg kjente ikke til ordningen med ekstern fagfelle (programsensor) før jeg fikk henvendelsen om oppdraget, og det har vært interessant både å gjøre seg kjent med ordningen og å få innblikk i de to masterprogrammene. Jeg vil innledningsvis takke for åpenheten jeg har blitt møtt med som ekstern fagfelle, det har vært verdifullt for arbeidet med vurderingen.

I samråd med leder av programutvalget for lektorutdanningen på HF, UIB, Sigrid Ørevik), har vi blitt enige om at jeg skal ha ulike fokusområder i de fire årene:

År 1 (2021): De disiplinfulle emnene i studieplanen (mål, relevans, undervisningsformer, vurdering og tilbakemelding)

År 2 (2022): Didaktikkemnet og metodeemnet i studieplanen (mål, relevans, undervisningsformer, vurdering og tilbakemelding)

År 3 (2023): Masteroppgaven (utvikling av prosjekt, oppgaveseminar, skriveprosess og veiledning)

År 4 (2024): Studiet som helhet, gjennomføringsprosent, aktuelle tiltak som kan hindre frafall.

I dette første året har jeg derfor fokusert særlig på de disiplinfulle emnene som inngår i de to programmene. Som avtalt, leverer jeg en felles rapport som inneholder noe felles for de to programmene, og noe som gjelder hvert av programmene MAUNOR og MAUENG.

Dette første året har all kontakt med UIB foregått digitalt, enten med epost-kontakt for å få tilgang til relevante dokumenter, eller med digitale møter på Zoom med leder for programutvalget, studenter og faglærere i studiet.

Følgende inngår som grunnlag for denne rapporten:

- Informasjon om kvalitetssystemet/retningslinjer for ekstern fagfelleevaluering ved UIB
- Studieplan for VID-MAUNOR
- Studieplan for VID-MAUENG
- Emneplaner for de disiplinfaglige emnene i norsk (NORMAU641 og NORMAU642)
- Emneplaner for de disiplinfaglige emnene i (ENGMAU641 og ENGMAU642)
- Emneevalueringer for emnene NORMAU641 og NORMAU642
- Emneevalueringer for emnene ENGMAU641 og ENGMAU 642
- Samtale med studenter (en student som har avsluttet masterprogrammet i norsk, og en student som er student på masterprogrammet i engelsk)
- Samtale med de fagansatte som har hatt ansvar for emnene ENGMAU641 og ENGMAU 642
- Samtale med de fagansatte som har hatt ansvar for/undervist på emnene NORMAU641 og NORMAU642

Når det gjelder tilgang til emneevalueringer, er det litt varierende hva jeg har fått tilgang til. For norskemnene har jeg fått tilgang til faglærernes rapporter fra de siste gjennomføringene. For engelsk har jeg fått tilgang til en rapport fra faglærer for hvert emne (henholdsvis 2019 og 2020), samt tre studentevalueringer fra vår 2020. Det må tas noen forbehold om hvorvidt disse rapportene er uttrykk for vurderinger som også gjelder for andre gjennomføringer.

Vurdering av de erfaringsbaserte masterprogrammene i engelsk og norsk

Før jeg går inn i vurderingen av ulike sider ved masterprogrammene, vil jeg trekke fram den positive vurderingen og tilfredsheten som kommer til uttrykk i samtaler både med studentene og faglærerne jeg har snakket med. Studentene uttrykker at de er veldig fornøyde med masterprogrammet både i engelsk og norsk.

a) Studieprogrammets oppbygning og plassering av de fagdisipline emnene

De to erfaringsbaserte masterprogrammene i norsk og engelsk er lagt opp som deltidsstudium som går over fire år, med 15 studiepoeng hvert semester – totalt 120 studiepoeng. I studieplanen står det at studiet er praksisnært og at masteroppgaven skal være fagdidaktisk. Kravet til opptak er at man har minst 60 studiepoeng i henholdsvis norsk/nordisk eller engelsk, enten gjennom allmennlærerutdanning eller bachelorgrad med ppu eller tilsvarende. I tillegg må man ha minst to års relevant undervisningserfaring fra skolen. I informasjonen om studiet på nett og i studieplan, står det at studiet retter seg mot allmennlærere. Det kunne vel nå vært supplert med grunnskolelærere, da de som tok grunnskolelærerutdanning fra denne ble innført i 2010 og til denne ble gjort om til masterutdanning i 2017, også vil være aktuelle for studiet. De siste kullene fra fireårig grunnskolelærerutdanning vil måtte ha noe mer praksiserfaring før de kan søke, men vil ganske snart kunne inngå i studiets målgruppe.

Masterprogrammet er bygd opp likt i de to fagene engelsk og norsk. I studiet inngår 45 stp faglige/fagdidaktiske emner, 15 stp profesjon/refleksjon og erfaringsdeling, 15 stp vitenskapelig metode og vurderingsteori og 45 stp masteroppgave. Det er en forutsetning at studentene tar 15 stp hvert semester. Emnene er obligatoriske i programmet, og de ligger i en fastlagt rekkefølge. Som nevnt, er det i denne rapporten først og fremst de faglige emnene som inngår i studiets første år, som

er gjenstand for vurdering. Disse er plassert i første studieår, med 15 stp litteratur høstsemesteret og 15 stp språk i vårsemesteret.

Basert på samtaler med studenter og faglærere i de fagdisiplinene, er det mitt inntrykk at det fungerer fint å starte studiet med fagdisiplinene. Samtidig kommer det fram at disse emnene blir studentenes første møte med studiet og UiBs systemer, og at studentene har behov for å føres inn i både studiet og UiBs systemer og at det kan være behov for noe mer informasjon i oppstarten enn det er lagt opp til når det gjelder mer studieadministrative temaer. Dette har blitt noe bedre siden masterprogrammene startet opp, men det virker som det fortsatt er et potensial for forbedring her. Noen av faglærerne som underviser i de fagdisiplinene, har enten selv kort erfaring i å undervise ved UiB eller er tilsatt i en delstilling som gjør at de ikke er så godt kjent med systemene selv (gjelder engelsk). For begge fag uttrykkes det at det er ønskelig både at studentene gis noe mer informasjon når de tas opp på emnet og at noen møter studentene ved oppstart (første samling) og tar dem imot på en måte som imøtekommer studentenes informasjonsbehov, ikke bare om det som gjelder de faglige emnene de starter opp med. Det trekkes fram at studieprogrammet Fjernord har gode rutiner og erfaringer med dette, og at det kan være noe å hente på å overføre disse til de erfaringsbaserte masterprogrammene. Det understrekes at dette gjelder informasjon om det å være student generelt. Innenfor de faglige emnene uttrykker studentene at de får god informasjon.

b) Studieplan og emneplaner

Studieplaner

De erfaringsbaserte masterprogrammene i engelsk og norsk har hver sin overordnede studieplan, og emneplaner for hvert emne (a 15 studiepoeng). I studieplanen angis det mål og innhold i studieprogrammet som helhet.

VIDMAUNOR:

I studieplanen for VIDMAUNOR, er det satt opp læringsutbyttebeskrivelser for studieprogrammet som helhet. Det er litt uklart hvorfor det er satt opp slik det er satt opp, med et skille mellom 1) Faglig kunnskap og B) Tilrettelegging for elevers læring i faget. Det er mulig at det bare kunne vært rettet til enten 1) og 2) eller A) og B). Samtidig er det noe uklart hvordan disse målene og denne inndelingen forholder seg til det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket. Under faglig kunnskap kan også det nasjonale kvalifikasjonsrammeverkets begrepsbruk for å synliggjøre progresjon fra bachelor- til masternivå brukes. For eksempel står det at studentene skal ha kjennskap til teorier og språk, språklæring og kommunikasjon, og de skal ha innsikt i litteraturteori og litterær metode (...). I kvalifikasjonsrammeverket brukes begreper som å ha avansert eller inngående kunnskap, kan analysere, anvende, vurdere osv. for å synliggjøre at dette er opp et nivå fra bachelor. Dette kunne vært tydeliggjort i studieplanen.

VIDMAUENG:

I studieplanen for VIDMAUENG er det også satt opp læringsutbyttebeskrivelser for studieprogrammet som helhet. Her er kunnskap og ferdigheter slått sammen, og generell kompetanse listet for seg. Læringsutbyttebeskrivelsene signaliserer i hovedsak et masternivå, men det kan vurderes som det skal stå f.eks. «avansert innsikt/inngående innsikt» framfor «innsikt» for å vise at dette bygger på bachelornivået.

Emneplaner:

NORMAU641 (vår)

Dette emnet skal gi studentene en grundig innføring i et avgrenset temaområde innenfor nordisk språkforskning. Emneplanen angir ikke hvilket emne, men sier at dette vil variere fra gang til gang emnet blir tilbudt. Det understrekes av innholdet vil være av relevans for læreryrket.

Jeg har lest en emneplan som ikke angir hvilket fagområde som dekkes (altså emneplanen generelt), og så har jeg sett emneplanen for våren 2022, et emne som gjennomføres nå, og altså ikke de som er gjennomført, som jeg har sett evalueringer for og snakket med faglærere om. I planen for V22 er det angitt hvilket fagområde som dekkes, nemlig «Ord: Betydning og bruk». Emneplanen er i utgangspunktet formulert med nokså generelle læringsutbyttebeskrivelser. Når fagområdet er angitt, er dette ikke skrevet inn i læringsutbyttebeskrivelsene, men det står en beskrivelse av innholdet med en konkretisering av hvilke sider ved temaet som vil bli tatt opp. Den faglige fordypningen som er valgt for denne gjennomføringen, er tilpasset lærere i skolen.

Slik jeg leser emneplanen, er det altså laget en nokså generell emneplan, som justeres for hver gjennomføring med en beskrivelse og konkretisering av det fagområdet som velges for den aktuelle gjennomføringen. Dette er forståelig når fagområdet endres for hver gang emnet gjennomføres. Samtidig blir læringsutbyttebeskrivelsene litt generelle, og de kan være vanskelige å bruke som støtte i læringsarbeidet med det konkrete temaet, da studentene selv må gjøre et slags oversettelsesarbeid fra beskrivelsen av innholdet i emnet til læringsutbyttebeskrivelsene, noe som kan være krevende.

NORMAU 642 (høst)

Emnet har som målsetning å gi studentene et faglig grunnlag for masteroppgaven og en innføring i metoder og teori omkring lesing, hermeneutikk og resepsjon. I denne emneplanen er læringsutbyttebeskrivelsene angitt i seks punkt. Det er ikke skilt mellom kunnskaper – ferdigheter og generell kompetanse. Et av punktene er at studenten skal vise kunnskap om og innsikt i ulike tilnæringsmåter til tekst. Det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket bruker begreper som å ha avansert eller inngående kunnskap om, og det kan vurderes om læringsutbyttebeskrivelsene skal justeres noe for å tydeliggjøre at dette er en videreføring fra bachelornivået.

De to emneplanene 641 og 642 er litt ulike i hvordan de skriver fram emnene. Det er ikke sikkert at det gjør noe, men det kan vurderes om det er hensiktsmessig at planene er noe mer likt utformet. Emneplanmalen er den samme, men det er litt ulikt hvor grundig informasjonen som er lagt inn i malen er.

ENGMAU641 (vår)

Emneplanen for ENGMAU641 har likhetstrekk til NORMAU641 ved at det står at kurset skal gi studentene kunnskap om og innsikt i utvalgte emner i engelsk lingvistikk med relevans for læreryrket, og at innholdet vil variere fra år til år. Læringsutbyttebeskrivelsene er generelle. Så vidt jeg kan se, er det ikke her noen konkretisering av de valgte emnene i emneplanen for det aktuelle semesteret, slik det er for NORMAU641. Igjen stiller dette krav til at studentene gjør et oversettelsesarbeid mellom det konkrete faginnholdet (som ikke er beskrevet i emneplanen) og de mer generelle læringsutbyttebeskrivelsene i emnet.

Læringsutbyttebeskrivelsene er her i tråd med det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket. Kanskje kunne det i teksten om mål og innhold i emnet vært presisert at studentene skal utvikle avansert eller inngående kunnskap/innsikt i utvalgte emner, for å synliggjøre også her at dette er på et masternivå.

ENGMAU 642 (høst)

Emnet gir en kritisk og teoretisk innføring i engelskspråklig litteratur. Det ser ut til at det varierer fra gang til gang hvilken periode eller sjanger eller tema som er i fokus i emnet. Også her er læringsutbyttebeskrivelsene generelle, og krever at studenten selv klarer å koble de generelle beskrivelsene til det mer spesifiserte faginnholdet. Læringsutbyttebeskrivelsene signaliserer i hovedsak et masternivå, jf. Kvalifikasjonsrammeverket. Formuleringen «har fått kjennskap til nyere forskning på det aktuelle feltet emnet omhandler» signaliserer kanskje et lavere nivå av innsikt enn de øvrige målene.

Jeg har fått tilgang til noen få emneevalueringer og studentevalueringer for engelskemmene. For emne 641 bygger den ene emneevalueringen på svar fra tre studenter. Man kan anta at studentene som ikke har evaluert emnet, er tilfredse med emnet. Av de som har evaluert emnet, er det stilt spørsmål ved emnets relevans for lærere. Det samme kommer fram av en av emneevalueringene fra 642, og er understøttet av samtale med student, som ga uttrykk for at det var valgt et fokusområde som i liten grad hadde relevans for lærere. Jeg har lite grunnlag for å være kritisk til valg av fokusområder, men det kan være grunnlag for å si at man bør være ekstra oppmerksom på profesjonsrelevansen i et erfaringsbasert masterprogram. Der faglærere og studenter har ulik oppfatning av relevansen, kan man tematisere hvorfor temaene/fokusområdene er relevante i samtaler med studentene, eller også gjøre det tydelig hvordan og hvorfor det kan gjøres relevant.

c) Organisering av emnene

Emnene i begge fag er organisert med tre todagers samlinger fordelt over semesteret. Disse samlingene er obligatoriske. I utgangspunktet er samlingene fysiske. Covid19-perioden har medført at en del samlinger har måtte gjennomføres som nettundervisning eller hybridundervisning der noen har møttes fysisk og noen har fulgt undervisningen via streaming eller i Zoom. Både faglærere og studenter rapporterer om at det har fungert bra, men at det er ønskelig med fysiske samlinger.

En av studentene jeg snakket med, understreket hvordan samlingene skaper både en sosial og faglig arena utenom undervisningene. Ettersom studiet rekrutterer deltakere fra ulike steder av landet, må deltakerne reise til samling. Noen studenter reiste sammen og overnattet på samme sted, noe som ga dem et miljø og et læringsfellesskap som ble sett på som verdifullt i tillegg til det som skjedde i undervisning. C-19-tiltak blir av noen studenter sett på som positivt fordi de slipper å reise til samlinger, men kan delta via nett, og slik spare både tid og penger som går til reise. Likevel forstår jeg det både på faglærere og studenter at det er ønskelig med fysiske samlinger.

For norskfaget kjøres emnene NORMAU 641 og NORMAU 642 sammen med emner som inngår i andre masterprogram (lektorutdanning i norsk). Studentene som tar det erfaringsbaserte masterprogrammet i norsk, er gjerne litt eldre studenter enn de som tar lektorutdanning i norsk. Det gir en noe mer aldersblandet studentgruppe, noe som trekkes fram som positivt. Videre er studentene i det erfaringsbaserte masterprogrammet ofte svært motiverte, de legger ned mye arbeid i studiet, og de møter godt forberedt til samlingene. De er gjerne både bedre forberedt og bidrar mer i undervisningen enn de øvrige studentene.

En utfordring knyttet til samkjøring (trekkes fram i språk-emnet), er at studentene i det erfaringsbaserte masterprogrammet kan ha noe svakere bakgrunnskunnskaper på enkelte språklige emner, sammenlignet med lektorstudentene. Mens lektorstudentene følger et program som gjør det mulig å tenke temasammensetting og progresjon gjennom et femårig løp, er det mer variert hvilke bakgrunnskunnskaper studentene i det erfaringsbaserte masterprogrammet har. Dermed kan noen tema treffe denne studentgruppen mindre godt, og kanskje også oppleves som tyngre. Dette kan begrense hvilke tema man legger inn i emnene.

Det trekkes også fram at samkjøring av emnene gjør det mulig å kjøre emnene hvert semester. For studentene i det erfaringsbaserte masterprogrammet ligger emnene plassert i studieplanen, slik at dette ikke har betydning for disse studentene, men det framheves som positivt for lektorstudentene. En ulempe med samkjøring av emner, er imidlertid at studentene som kalles «nærstudenter» (lektorstudentene) ikke får regelmessig undervisning hver uke, men heller samlinger for at tilbudet skal være tilpasset NORMAU-studentene som er i jobb. Denne utfordringen gjelder jo da ikke

masterprogrammet som inngår i denne evalueringen, men nevnes likevel som en utfordring ved at norskemner samkjøres på tvers av studieprogram/studentgrupper.

Fra studentperspektivet (engelsk) er det et ønske om at det gis tydelig beskjed når studentene i de erfaringsbaserte masterprogrammene skal være sammen med studenter fra andre studieprogram. Dette gjaldt for eksempel metodekurset (som riktignok ikke er en del av fokuset i dette årets evaluering).

Studentene trekker også fram at det er verdsatt at frister for innlevering av oppgaver legges slik at de har mulighet til å bruke helgen også, både for oppgaver underveis og for eksamen. Dette gjør det enklere å kombinere studier og jobb.

d) Pensum

Pensumlistene er oppgitt i Leganto. Min bakgrunn som norskdidaktiker tilsier at jeg ikke kan gjøre kvalifiserte vurderinger av all pensumlitteraturen som brukes i engelsk-ennene, så denne delen av vurderingen blir mer generell.

ENGMAU641: emnet er delt inn i tre hoveddeler:

Unit 1: Pragmatics and Discourse: a look at politeness.

Unit 2: Accent, dialect and language attitudes.

Unit 3: Corpus Linguistics (CL) and contexts.

De ulike pensumtekstene er ikke knyttet til hver av de tre delene. Det står i innledningsteksten at emnet skal gi deltakerne en generell introduksjon til engelsk lingvistikk. Jeg er ikke kjent med pensumlitteraturen godt nok til at jeg kan vurdere om den er egnet til masternivået, men ut fra det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket er det noe underlig at det står «generell introduksjon». En vil anta at studentene har dette med seg fra de 60 studiepoengene som inngår i studiets opptakskrav, slik at de nå skal tilegne seg mer inngående og avansert kunnskap gjennom å lese pensumlitteraturen. Dette speiles trolig i litteraturutvalget, men det kan være uheldig at det står generell introduksjon i innledningen til pensumlisten. Pensumlisten består ellers av noen eldre og flest nyere tekster, og framstår som faglig relevant og oppdatert.

ENGMAU642: pensumlitteraturen er satt opp slik at den er fordelt på de tre samlingene. Dette gir god oversikt. Litteraturlisten består av noen eldre og flest nyere tekster.

Slik jeg forstår det, vil det variere hvilken litteratur og hvilke litteraturteoretiske perspektiver som vektlegges fra semester til semester i emne 642. Fra samtale med studentrepresentant kom det fram at det ved en gjennomføring ble lagt opp et innhold som i liten grad tok hensyn til at emnet var rettet mot lærere i skolen, slik at litteraturen som ble valgt, ikke var relevant å bruke i skolen. Studentene ønsker at de i dette emnet møter litteratur og litteraturteori som har relevans for det å undervise i litteratur i engelskfaget i skolen.

NORMAU641

I dette emnet gis det en grundig innføring i et temaområde innenfor norsk språkforskning. Hvilket tema det gis innføring i, ser ut til å variere fra år til år. Dette kommer også til uttrykk i pensumlisten. For pensumlisten som ligger ute i emneplanen på nett nå (for semesteret vår2022), er temaet «Ord: betydning og bruk». Pensumlisten har tekster som gir en fordypning i dette temaet, og som går videre fra innføringslitteratur det er naturlig at studentene kan ha møtt i bachelordelen av studiet. Store deler av pensumlitteraturen er publisert relativt nylig, slik at emnets pensumlitteratur også er faglig oppdatert.

NORMAU642

Pensumlisten til dette emnet består av noen primærtekster av nordiske forfattere i vår tid, samt en rekke ulike litteraturteoretiske tekster som brukes i tilknytning til lesing av disse primærtekstene. I teorien inngår tekster under overskriftene «Dagligspråksfilosofi og talehandlinger», «Dekonstruksjon vs bruk av litteratur», «Psykoanalyse og traumeteori», «Kjønnsteori», «Postkolonialisme», «Nasjonsforskning og økokritikk» og «Teorier om leseprosessen». Disse gir samlet sett rom for grundig innføring i ulike litteraturteoretiske retninger, med en vanskegrad som er tydelig masternivårettet. Her er naturlig nok pensumtekstene både eldre og nyere tekster. Det er lagt opp et kapittel fra den nokså nye boken *Kritisk teori i litteraturundervisningen*, med kommentar om at hele boken vil være nyttig for lærere.

Både NORMAU641 og NORMAU642 har noen pensumtekster med didaktisk innretning, selv om det er nokså begrenset. Det ligger ikke til årets vurdering å se på didaktikkemnet, men det vil i neste års vurdering være naturlig å se disse emnene og didaktikkemnet i sammenheng.

e) Studiekraft: Oppgaver underveis og eksamen

Fra studentperspektivet trekkes det fram at oppgaver som skal leveres underveis i studiet, er både nyttig og nødvendig, da det hjelper studentene å strukturere og prioritere arbeidet med studiet – ved siden av jobb i skolen. Arbeidet med oppgavene oppleves som krevende og hektisk, men studentene mener det bør være slik i et masterstudium. De sier også at det er nyttig å få veiledning underveis.

ENGMAU641 har et obligatorisk muntlig innlegg som arbeidskrav underveis i semesteret, og eksamensformen er mappevurdering med et digitalt muntlig og to skriftlige produkter. ENGMAU642 angir ikke obligatoriske oppgaver underveis i emne. Også for dette emnet er eksamensformen mappevurdering med et digitalt muntlig og to skriftlige produkter. Beskrivelsen av vurderingsformer er lik for de to emnene. At mappevurderingen i begge emner kombinerer et muntlig og to skriftlige produkter, gjør at studentene må dokumentere både muntlig og skriftlig kompetanse, noe som er hensiktsmessig i et språkfag. Det framgår av emneplanen at oppgavebestillingene kan variere fra år til år, og at produktene har ulike innleveringsfrister, før det settes en felles karakter på mappen på slutten av semesteret. Det som ikke framgår av emneplanen, er hvordan eksamensproduktene forholder seg til arbeidskrav underveis. I ENGMAU641 er det angitt at det er et muntlig innlegg underveis. Er dette det samme som skal inngå i eksamensmappen? Det framgår heller ikke om eksamensproduktene gis som arbeidskrav med veiledning underveis, eller om de gis som summative vurderinger underveis i semestret før de vurderes samlet til slutt i semesteret.

Under punkt f i rapporten sier jeg noe om studentenes forkunnskaper. For engelsk er det nevnt at akademisk skriving er en utfordring for mange studenter. Eksamensformen i de to emnene 641 og 642 gir studentene skrivetrening da de skal produsere to skriftlige tekster i hvert emne. I og med at det er uklart hvorvidt det gis veiledning på tekstene underveis, er det også litt uklart hvor mye skriveveiledning studentene får underveis. For norskfaget (se under), gis det veiledning underveis. Selv om dette krever mye ressurser, er både faglærere og studenter (både samtale og evalueringer) tydelig på at det er nyttig og bidrar til skriveutvikling. Jeg har ikke godt nok innblikk i hvordan det jobbes i de to engelskemnene på dette området, men det er mulig at de to fagene, engelsk og norsk, skiller seg litt fra hverandre på området veiledning underveis, noe som igjen kan være en mulig forklaring/dels forklare at akademisk skriving oppleves som mer utfordrende i engelsk enn i norsk.

NORMAU641 har mappeeksamen som vurderingsform, med tre tekster på 1500-2000 ord hver. Målformen trekkes. Mappeelementene er oppgaver som studentene også leverer underveis i semesteret som obligatoriske innleveringer, som de får veiledning på disse underveis. NORMAU642 har hjemmeeksamen (7 dager), der studentene skal skrive tekst på 5000 ord. Det ser ut til at gjennom de to emnene prøves studentene i begge målformer. I de to norskemnene er det mye vekt på skriving i

oppgaver underveis og til eksamen, da både arbeidskrav underveis og eksamen er skriftlige. I denne evalueringen ser jeg ikke på de andre emnene og helheten i studiet, men for norskstudentene ser det ut til at alle eksamener gjennom studiet er skriftlige, enten som mappeeksamen eller hjemmeeksamen av ulik lengde. Jeg kjenner ikke begrunnelsene for dette valget. På et vis kan man tenke seg at studenter som allerede er lærere i skolen, har formidlingskompetansen på plass. Samtidig kan det være nyttig for studentene å trene på å legge fram fagstoff muntlig også på et masternivå. Gjennom sterk vektlegging av skriftlige oppgaver og eksamener gis studentene i alle fall rikelig med skrivetrening som vil være nyttig forberedelse til det å skrive en masteroppgave.

Jeg har ikke sett på frafall og fullstendig karakterstatistikk for disse emnene over tid. Dette vil det være naturlig å se nærmere på i vurderingens siste år, da jeg skal ta for meg studieprogrammene som helhet. I de emneevalueringene jeg har fått tilgang til, står det likevel noe om hvordan studentene er vurdert til eksamen. Emneevalueringene viser at studentene oppnår ganske gode resultater, med flere på karakterer fra C og opp enn under C, og det meldes ikke om stryk. Ofte er snittkarakteren C.

f) Forkunnskaper

Søkere til studiet må ha enten allmennlærerutdanning med minst 60 studiepoeng i henholdsvis engelsk eller norsk, eller en bachelorgrad der det inngår minst 60 studiepoeng i engelsk/norsk og PPU eller tilsvarende. I tillegg kreves det minst 2 års relevant undervisningserfaring fra skolen. Dette er i tråd med forskrift om krav til mastergrad. Det er ikke angitt noe faglig minstekrav i form av karakterkrav for opptak.

Med utgangspunkt i samtaler med faglærerne, er det mitt inntrykk at studentene har forventede forkunnskaper når de starter på studiet. Noen temaer oppleves som mer krevende enn andre. For enkelte emner som velges i språkemnet i norsk, merker faglærerne at studentene i det erfaringsbaserte masterprogrammet har dårligere forkunnskaper enn de øvrige studentene når emnet kjøres sammen med lektorprogrammet.

Studentene gir uttrykk for at studie er krevende, særlig i starten fordi det er litt tid siden de studerte sist. Selv om det er vanskelig, mener imidlertid studentene at det er passe vanskegrad for et masternivå, og de understreker også at de får god støtte av faglærerne for å møte det som er utfordrende.

På et punkt kan det se ut til at studentenes forkunnskaper er noe mangelfulle. Det gjelder akademisk skriving. Studentene jeg har snakket med, sier at de opplevde dette som utfordrende, og at de følte seg litt «blanke» i starten av studiet. Også faglærerne gir uttrykk for at det er litt varierende hvilken skriveerfaring og kompetanse innenfor det å skrive akademisk, studentene har med seg inn i studiet. Her ser det ut til at de to fagene skille seg litt fra hverandre, ved at utfordringene knyttet til akademisk skriving er noe større i engelskfaget. Her understrekes behovet for mer skrivetrening og opplæring i kildebruk, og faglærerne sier at det kunne vært ønskelig med egne skrivekurs. For norskfaget blir det også trukket fram at flere av studentene mangler litt skriveerfaring, men at de også er oppmerksom på sine egne utfordringer knyttet til dette, og at de er motiverte for å jobbe med å utvikle skrivekompetansen. I høst-emnet gis det litt opplæring i å skrive akademiske tekster, biblioteket har en økt om litteratursøk, og studentene får trening i å skrive gjennom å levere oppgaver gjennom emnet og få veiledning. Når de kommer til vårsemesteret, er erfaringen at de skriver ganske godt. Det understrekes imidlertid at det er tidkrevende å gi studentene veiledningen de trenger underveis, og at studentene i studentevalueringer ønsker seg enda mer veiledning/respons på oppgaver de leverer.

g) Samarbeid mellom emner som inngår i programmet

Basert på samtalene med faglærerne som har undervist i de disiplinfulle emnene både i norsk og engelsk, kommer det fram at det er lite samarbeid på tvers av emnene, og særlig mellom de disiplinfulle emnene og de fagdidaktiske emnene. Selv om dette ikke er trukket fram som problematisk, verken av faglærere eller studenter, pekes det på at studentene overlates litt til å se sammenhengene mellom emnene selv. Det enkelte emne ser ut til å fungere godt, men faglærerne gir også uttrykk for at de tror det ville vært en fordel med noe mer samarbeid og det å bli bedre kjent med de andres emner, for å kunne bidra til å skape bedre sammenheng i studiet. Slik jeg forstår det basert på samtalene med faglærerne i de disiplinfulle emnene, er faglærerne i engelsk (som jeg har snakket med) ikke involvert i veiledning av masteroppgavene, mens faglærerne i norsk kan være involvert som veiledere. De understreker at masteroppgaven i norsk skal ha et didaktisk perspektiv, men at de som underviser i de disiplinfulle emnene kan være veiledere for studenter som velger å skrive masteroppgave innenfor de språklige og litterære temaene som ligger til de disiplinfulle emnene.

Avsluttende kommentarer

Gjennom arbeidet med denne evalueringen, har jeg fått et inntrykk av to erfaringsbaserte masterprogram som fungerer godt, og som både faglærere og studenter er tilfredse med. Selv om jeg bare har snakket med to studenter dette året, har de gitt uttrykk for at deres studentkollegaer også er svært godt fornøyde med masterstudiene. Jeg opplever den samme positiviteten i samtaler med faglærere.

Hvis jeg likevel skal avslutte rapporten med å peke på noen mulige forbedringsområder, så vil jeg trekke fram følgende:

- Studie- og emneplaner kan justeres noe for å være i henhold til det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket og slik synliggjøre at studiet er på et masternivå. Jeg har også kommentert at læringsutbyttebeskrivelsene blir noe generelle når emnene legges opp slik at det faglige innholdet endres fra gang til gang emnet gjennomføres. I en av planene (NORMAU641) er det lagt inn en konkretisering av innholdet for den aktuelle gjennomføringen, noe jeg ikke finner i de andre planene. Det kan vurderes om det er et godt grep for å gjøre planen noe enklere å bruke for studentene.
- Informasjon ved studiestart: De fleste studentene som begynner på disse masterprogrammene, har ikke vært studenter på noen år, og de kan være nye studenter ved UiB. Studentene sier at det er en del nytt å orientere seg i ved oppstarten, og faglærerne sier at de får spørsmål om mer studieadministrative saker som de kanskje ikke kan svare på. Oppstartsinformasjon kan derfor være et mulig utviklingsområde. Erfaringer fra Fjernord trekkes fram som relevante å se til i denne sammenheng. Hvor godt faglærerne er kjent med studieprogrammet og med UIB generelt, har også betydning for hvor godt de selv klarer å ivareta studentenes informasjonsbehov. Her ser det ut til å være litt forskjell mellom engelskfaget og norskfaget.
- Akademisk skriving: Å skrive akademiske tekster oppleves som utfordrende for studentene, og det er også et område som trekkes fram av faglærerne som mulige mangelfulle forkunnskaper hos studentene, særlig i engelskfaget. I norskemnet som går på høsten vektlegges dette i noe større grad. Studentene skriver flere tekster som de får veiledning på. Dette trekkes fram som svært ressurskrevende, og som noe som krever mer ressurser enn det som egentlig ligger til emnet. Kanskje ville det være et godt tiltak for begge studieprogram å ha et innføringskurs i akademisk skriving på tvers av programmene?
- Samarbeid/kontakt mellom faglærere i de ulike emnene: Det er mitt inntrykk at det er begrenset kontakt mellom faglærerne i de ulike emnene om inngår i studieprogrammet, og dermed også begrenset samarbeid på tvers av emnene. Faglærerne i begge studieprogram trekker fram at de kunne ønske seg mer samarbeid, og at de opplevde den samtalen vi hadde

sammen (en for engelsk og en for norsk), som nyttig, fordi de fikk innblikk i hvordan det ble jobbet i det andre emnet. For meg ser det ut til at hvert enkeltemne for seg gjennomføres godt, og at det ikke er avgjørende at det er et utbredt samarbeid mellom de ulike emnene. Samtidig tror jeg at et visst samarbeid vil kunne gjøre noe med helhet og sammenheng i studieprogrammet som helhet.

For meg som ekstern fagfelle har det vært interessant å få bli mer kjent med studieprogrammene. Avslutningsvis vil jeg understreke at denne vurderingen bygger på en avgrenset del av studieprogrammene. De neste årenes vurdering vil gi en bedre innsikt i helheten i de to programmene.

Lier 13.01.2022

Agnete Bueie

Agnete Bueie

Kort notat om ekstern fagfellerapport for erfaringsbaserte masterprogram med fordjuping i norsk og engelsk, 2021.

Ekstern fagfelle: Agnete Andersen Bueie, Universitetet i Sørøst-Norge.

Dette er første eksterne fagfelleevaluering av dei erfaringsbaserte masterprogramma ved HF. Desse programma tilbyr vidareutdanning for lærarar til master i undervisning gjennom deltidsstudium med 15 studiepoeng pr. semester. Fagfellen har dette året fokusert på dei disiplinlege emna i litteratur og lingvistikk, som utgjer det første året av det fireårige løpet.

Rapporten melder om at undervisarar og studentar i det store og heile er nøgde med studiet.

Fagfellen har likevel notert nokre anbefalingar som kan takast opp i fagmiljøet:

- Studie- og emneplanar kan justerast noko for å synleggjera at studiet er på masternivå (jfr. det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket).
- Læringsutbytebeskrivingane i emneplanane kan bli meir spesifikke.
- Mottak og generell informasjon ved studiestart kan bli betre, særleg med tanke på at mange som søker seg til studiet ikkje har vore studentar på lang tid.
- Studentane treng meir trening i akademisk skriving.
- Emna i studiet ser ut til å fungera godt separat, men det kan vera behov for meir kontakt og samarbeid mellom undervisarane for å skapa større grad av samanheng og heilskap i studiet.

Ekstern fagfellerapport for dei erfaringsbaserte masterprogramma ved HF for 2021 vert med dette oversendt til Studiestyret.

HF, januar 2022

Sigrd Ørevik, leiar LUHF